Palju kergema südamega, — aga oma rõõmuks raskema taskuga, — läks ta nüüd treppist alla, kui ta esite oli üles tulnud.

Nõndasamuti kaa al, n'agu ülewelgi, tegi talupoeg ennast salaja läbi pugemisele; aga wahi ohwitseer oskas heaste wahi peal olla ja üles luu rata temast mõõda minijaid. Kui korraga just mite kõige pehmemalt ohwitseer talupoia käte kinni kargas, tõmbas teda tagasi ja sundis teda seda nende endist kaupa temaga pooleks jägada.

„Ah so! — Ah muud midagi enam! Meie armulik maa-walitseja herra seal ülewel on kaa käskinud mind, teile kõik seda täit jagu äraanda."

Nende sõnadega wajutas ta oma küüned temale kuklasse ja hakkas seda sama moodi esimest laulu lugu edasi laulma. Pea oleks teda aga mitmest ligi kargawa soldatist eksitud saanud, kui mite juba würstist enesest järele saadetud kammerteender senna põleks jõudnud, mis läbi ta rasked nuhtlust würsti nimel iga ühele kuulutas kes aga julgeks oma kät talupoia külge pista.

Sellepärast hakkas ta kaa siin oma laulu edasi laulma: „Kui—ma—ei—lõõks—2c." kunni wiimaks n'agu ülemal ütlesime lõpetuseni oli jõudnud.

Rõõmsa lahke meelega, mured südamest ja kordsud otsa eest kadunud, läks ta koju oma armsa naese juure, oma mure pisaraid ära kuiwatama,

ja löi tee peal mõndagi korda oma raskema tasku peale, et selle kõlisemisega oma kurwastud südand waigistada.

Mite aga nõnda armsaste ega rõõmsaste, waid koledaste müristades, kõlasiwad selle wahe aeal praegu kohtlikult tasutud saanud sõbrade kõrwad. Kohe peale seda, kui ohwitseer ja talupoeg ühteisest eemale oliwad jõudnud minna, laskis würst esimest, kammerteendriga, enese ete kutsuda, ja kui n'ad mõned minutid, sügawa waikusega olid kui postid püsti seisnud, ja endid katsund selle kõige tugewama wastu panemisele hirmu pooleşt seada, hakkas würst rääkima:

„Teie ülekohtused! Kuda julgete teie, minu alamatega nõnda moodi teha, kuda ma seda alles täna olen teada saanud, et teie neid kas sugugi, wõi ehk aga üksi maksu eest minu juure lasete tulla! — Ma tahan oma alamatele isa olla; iseäranis waeste ja õnnetumatele; sest neil on mind kõige enam tarwis; — ja teie tahate neid tagasi hoida, et n'ad mite minu ete ei pea saama; wõi ehk neilt rõõwli kombel seda ära riisute, mis neid häda aiab tegema? Tehke et t'e kus see ja teine lähete minu silma eest! See on üks suur kuri tegu, mis t'e praegu teinud olete, ja selle eest saate teie elu aegsed wangi põlwe enesele. — Aga siiski peate teie weel minu armu tunda saama;